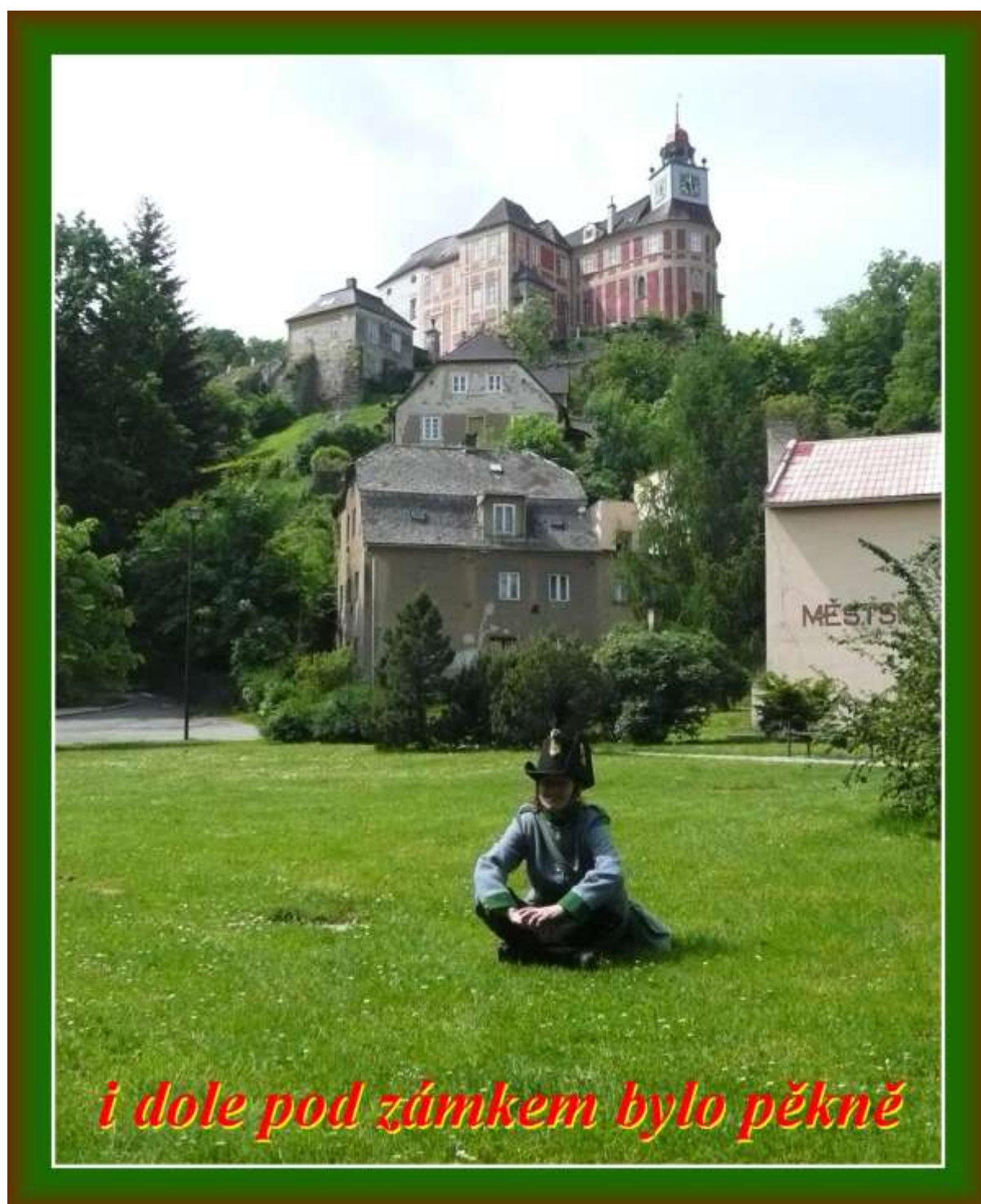

Javornické nokturno

Jak se slaví Zlaté dny ve Zlatých Horách všichni, jistě známe. Jak probíhá taková oslava v Javorníku, se vyjela o víkendu podívat v přestrojení za horské myslivce

tentokrát s bubny, skupina redaktorů Letokruhů. Podpořena ještě o člena klubu přátel Z.H. Sotira Joanidise ne jinak, než v uniformě rakouského bubeníka. Javorník nás vítá o půl desáté ráno překrásným letním počasím. V zahradě Dittersova domu a v přilehlém parku, kde oslavy mají proběhnout, se vše pečlivě doladuje a úderem desáté hodiny dopolední vyráží seřazený průvod do ulic města.

Vepředu početná skupina vlajkonošů místních klubů a oddílů. Za nimi hasiči se svou technikou, ladně kráčejícími mažoretkami a Řeckým tanečním souborem ze Šumperka. Vykračuje se jim opravdu svižně, za zvuků dudáků z Čenstochové, které známe i od nás. Těsně na ně nalepeni předvádí své pohybové kreace karatisté a za nimi už zní zlatohorské bubny. Závěr tentokrát nepatří mistrům, jak se s oblibou říká, ale Javornické dělostřelecké gardě, která se z roku na rok nevídaně rozrůstá. Při slavnostním pochodu městem míváme seřazené auto veterány, které jsou obleženy desítkami obdivovatelů. Vracíme se do parku, kde všechny vítá starosta Javorníku. Poté následuje už jen hudba, zpěv a dobré občerstvení. Atmosféru dokreslují všudy - přítomní stánkaři a velké množství lidí. Že město leží na hranici poznáte hned podle polštiny. Jakmile zazní řecká melodická hudba a nastoupí tanečníci souboru, ozve se

potlesk diváků. Nedá mi to, abych pro vás nezachytil hlavního sólistu souboru, kterým není nikdo jiný než člen klubu přátel Zlatých Hor, Sotir. Soubory se střídají na pódiu s mažoretkami na zeleném pažitě. Z parku se ozývá střelba javornických kanonýrů, aby byla vystřídána vzápětí skotskými dudáky. Medovina teče proudem, lidmi se to jen hemží, trhovci mohou být spokojeni a na tvářích pořadatelů září úsměvy od ucha k uchu. Nedá mi to a přesouvám se do ulic města. I zde je plno spokojených lidí. Chvilka čekání se vyplatila. Na náměstí přijíždí naše redaktorka ve

fungl novém voze, který redakci Letokruhů věnoval bohatý mecenáš z Ondřejovic. Dana sklízí potlesk, jako před chvílí Sotir s řeckým souborem. Poté odcházíme do zahradní restaurace, objednáváme pravé turecké kafe, jahodové poháry, zlatou tekilu a odpočati odcházíme nasadit své životy, jelikož v parku vypukne pravá válečná řež. Vůně klobás se mísí s dýmem našich zbraní a park se pomalu zaplňuje mrtvolami v historických uniformách. Oživení markyťánkami opět naskakují do bitevní řeže, aby vypustili duši podruhé. Po občerstvení, chvíli odpočinku, jsme na cestě mezi žlutými lány řepky olejky a míříme ke Zlatým Horám.

Josef Šmoldas